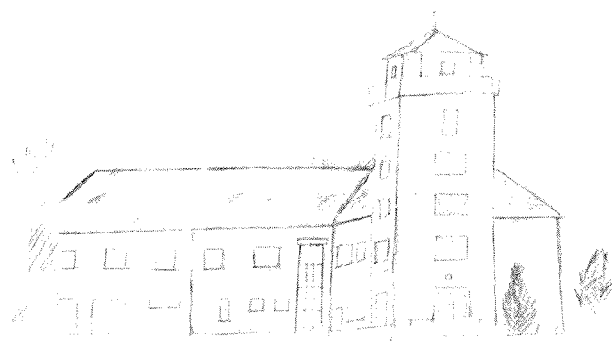
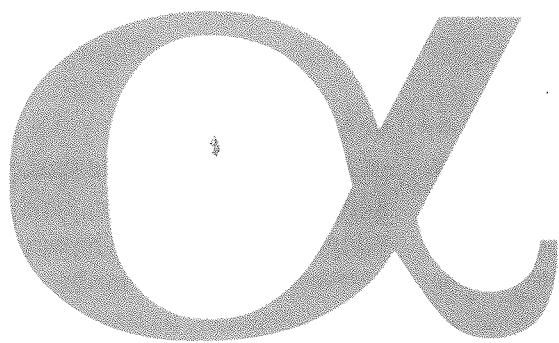

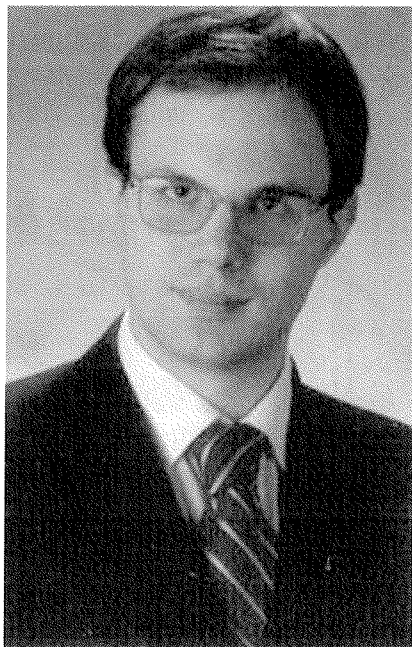

X. évfolyam VIII. szám **Alfa, a Szentendrei Református Gimnázium lapja** 2008. Március

Tanári arcképcsarnok

Székely Gábor vagyok, 1983-ban születtem Budapesten, ugyanitt jártam általános iskolába és gimnáziumba is. Iskolaéveim alatt folyamatosan tanultam zenét, először gordonkázni, később zongorázni. Bár a tanári pálya régóta vonzott, csak a gimnázium elvégzése után jutottam arra a döntésre, hogy zenetanítással szeretnék foglalkozni. 2007-ben diplomáztam a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen mint kóruskar-nagy és középiskolai énektanár. Már hosszú ideje hiába kerestem állást, amikor valaki felajánlotta, hogy felad nekem egy apróhirdetést a Reformátusok Lapjában. Örültem a felajánlásnak, bár a próbálkozás sikerében nem nagyon bíztam. Alig hittem a fülemnek, amikor a Szentendrei Református Gimnázium igazgatója keresett telefonon, és beszélgetésre hívott egy váratlanul megüresedett énektanári állás betöltésével kapcsolatban. Nagy várakozásokkal kezdtem a tanévet. Bár tudtam, hogy a kezdeti időszak nem lesz könnyű, nem gondoltam, hogy ilyen sokáig fog tartani. Úgy látom, hogy egy hosszú tanulási folyamat elején vagyok, és nagyon hálás vagyok azoknak a tanítványaimnak és kollégáimnak, akik tanácsaikkal, ötleteikkel és tü-

relmükkel segítenek. Szeretnék kollégáimmal több időt együtt tölteni, hiszen így tudnánk igazán megismerni egymást, és mélyebb kapcsolatokat kialakítani. Remélem, hogy a jövőben erre is több lehetőségem lesz majd.

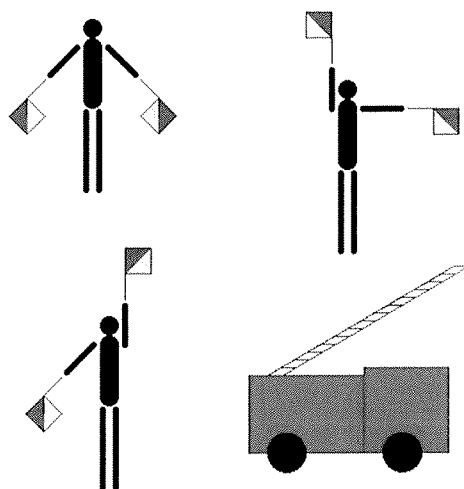
Sajnos a diákok közül is csak kevesekkel sikerült eddig közelebbi ismeretségbe kerülnöm, de törekedni fogok arra, hogy ez mielőbb megváltozzon. Kezdetben azt hittem, hogy ez magától fog megtörténni, de most már látom, hogy – mivel az iskola negyedfélszáz tanulójaival egyszerre kellene megismerkednem – ez egyáltalán nem olyan könnyű. Azt hiszem, idővel ez a helyzet javulni fog. Mivel nem olyan ré-

gen még magam is diák voltam, aki – tanárnak készülve – nagyon is kritikusan figyelte tanárait, igyekszem magamat is minél inkább kívülről, diákszemmel látni. Ha ezt az évet újra kezdhetném, szelídebben, de következetesebben kezelnék sok olyan konfliktust, amelyben nem sikerült a helyes egyensúlyt megtalálnom. A jövőre nézve a legfontosabb tervem, hogy a Szentendrei Református Gimnázium éneklő iskola legyen, ahol a diákok életének természetes része a művészi zene befogadása és megszólaltatása. Meggyőződésem, hogy az éneklés öröme és az értő zenehallgatás képessége olyan kincsek, amelyekre minden embernek szüksége van, és amelyek semmi mással nem pótolhatók. Ezt szeretném megadni minden diákunknak, pillanatnyilag ezt tartom a legfontosabb feladatomban. A kissé távolabbi jövőre vonatkozó terveim közé tartozik, hogy szakterületemen belül és azon kívül is tovább képezzem magam. Összességében nagyon örülök és megtisztelve érzem magam, hogy ebben a remek iskolában taníthatok, és a jövőben is arra fogok törekedni, hogy megszolgáljam a belém vetett bizalmat.

Logo

Az idén először iskolánk is benevezett a Logo Országos Számítástechnikai Tanulmányi Versenyre. A „Logo” szóról a legtöbb embernek a tévé képernyő sarkában megjelenő jel jut az eszébe, a mi esetünkben azonban egészen másról van szó. A Logo egy olyan programozási nyelv neve, melyet az egész világon használnak az oktatásban a programozási alapok elsajátítására. Azt is mondhatnánk, a Logo nyelv a programozás „Kodály módszere”. Az alapvető programutasításokkal a gyerekek rajzokat készítenek a képernyőre, előbb egyszerűbbeket, majd ezeket felhasználva egyre látványosabbakat. A játékos tanulási forma miatt a Logo már kisgyermekeknek is tanítható. A mi iskolánkban már 5. osztálytól kezdve oktatjuk. Az országos verseny három fordulóban, több korcsoportban zajlik. Az első, iskolai fordulóban egy elméleti, algoritmizáló készséget felmérő feladatsort kellett megoldani, emellett 2-3 egyszerűbb ábra programját kellett számítógéppel elkészíteni. Ez a forduló még december közepén került megrendezésre, s nagy örömeinkre hét tanulónk is sikerrel vette az akadályt. A megyei fordulóba továbbjutott

diákjaink a következők voltak:
Morrison Levente 5.a
(tanára: Földi János)
Simon Lilla Dorottya 5.a
(tanára: Fazekas Andrea)
Krasznai Zsófia 5.a
(tanára: Fazekas Andrea)
Korpos Dávid 6.a
(tanára: Kiss-Székely Zoltán)
Császár Domonkos 6.a
(tanára: Kiss-Székely Zoltán)
Jeney Ábris 8.a
(tanára: Csesznákné Nagy Katalin)
Sulyok András Attila 8.a
(tanára: Csesznákné Nagy Katalin)

A továbbjutóknak és tanárainknak ezúton is gratulálunk. A második fordulóra február 23-án lelkes csapattal érkezünk Budapestre. A verseny megrendezésé-

re kijelölt informatikai szakiskola kapuján belépve sívár, lepusztult világba csöppentünk. Nyoma sem volt a mi gimnáziumunkat jellemző ápoltságnak, tisztaságnak, bensőséges hangulatnak. A verseny lebonyolítására azonban nem lehetett panaszkodni. Népes, diákokból, tanárokból álló szervezőgárda irányította a gyerekeket a kijelölt szaktantermekbe, s a számítógépek működésében sem volt semmi fennakadás. Itt a második fordulóban már minden feladatot gépen kellett versenyzőinknek megoldani. Az elkészítendő rajzok már számos bonyolult elemet tartalmaztak, olykor komoly geometriai ismeretekre is szükség volt a hibátlan program elkészítéséhez. A két órás verseny végeztével diákjaink kipirult arccal, többé-kevésbé bizakodva gyülekeztek az iskola folyosóján. Mindegyiküknek sikerült egy, vagy több feladatot megoldaniuk, hogy ez mire lesz elég, csak később fogjuk megtudni. Bizakodva várjuk a megyei forduló eredményhirdetését, ha lesz továbbjutónk az országos döntőbe, természetesen erről is hírt adunk.

Katalin tanárnő

Különleges előadás

Február 22-én egy érdekes és nagyon is mulatságos előadásban volt részünk: Petőfi Sándor „A helység kalapácsa” című darabját nézte meg az iskola összes diákja a PMK színháztermében. A színészek rendhagyó módon mesélték el nekünk a történetet. Az előadásban diáktársainknak és Veszélka tanár úrnak is lehetősége volt

megmutatni színészi tehetségét. Az előadás után egy interjút készítettem a színészekkel: Bodonyi Andrással és Gál Tamással.

Honnan jöttek?

Az Ipolyságból, illetve Komáromból.

Mióta játszanak együtt?

Öt éve.

Hol játszanak eredetileg?

A „Szevasz” színházban.

Miért választották ezt az előadás módját?

A mű nagyon jó, és ezért szeretjük volna előadni, de Petőfi Sándor nagyon régiesen írta meg. Így ezekkel a viccekkel a közönség meg tud pihenni a régi szövegek között és sokkal érthetőbb is.

Hová fognak következő alkalommal menni?

Március 14-én újra Szentendrén fogunk játszani, a Szent András Általános Iskolának és a Móríc Zsigmond Gimnáziumnak.

Játszanak valamilyen együttesben is?

András egy népzenei együttesben

játszik már 34 éve. A neve „Kincskereső”. Tamás szereti a népzene-t, de csak hobbi szinten űzi.

Milyen más darabokban játszottak már?

Illyés Gyula: Ribike

Nagy László: Rege a tűzről és a Jácintról

Arany János: Nagyidejű cigányok

Remélem ez az interjú meghozta az érdeklődéseket a két színész és a darabjuk iránt. Én nagyon jól szórakoztam az előadáson és remélem ti is élveztétek.

Szalai Katalin 8.a

Végre nem mi felvételizünk!

Mivel idén mi bújtunk nyolcadikos cipőbe, mi kaptuk a feladatot, hogy a „kicsik” felvételijénél segítsek. Osztályfőnökünk, Mónika tanárnő beosztott minket hetesével – olykor nyolcasával, Kun Péter tanár úr pedig két főt a portára, három főt kísézőnek, megint kettőt pedig a vizsgatermek elé osztott ki. Meg kell vallani, nagyon jó

volt. A kis ötödikes-jelöltek nem voltak olyan félősek, mint mi – legalábbis nekem úgy tűnt. Amellett, hogy jó volt, hosszú és eleinte lassan eltelő időnek tűnt. Az elején alig-alig jöttek, a közepe felé azonban mint egy méhraj „rohamozták meg” az iskolát. Voltak olyanok is, akik valami miatt nem tudtak aznap jönni, amikor kellett volna (állítólag az influenza jár-

vány megtámadott pár általános iskolát a környéken). Ők főleg estűtörtökön jöttek – mint az egy közvélemény kutatásomból kiderült. Tömören ennyi történt február 18. és 21. között. Remélem, sok kedves kisfiú és kislány fogja koptatni iskolánk padjait – koptatni és nem firkálni...

Nomancs

Johannita ösztöndíj

A Johannita Rend Magyarországi Tagozata 2001. óta minden évben egy 11. évfolyamos diáknak adott minden református középiskolában ösztöndíjat. Az igazgatóságnak kellett a tanulót kiválasztani és a pályázatot rövid jellemzéssel felterjeszteni. Így lett 2001/2002-ben Tar Zoltán Gyula, 2002/2003-ban Futás Zsófia, 2003/2004-ben Tolonics Gergely, 2004/2005-ben Kun Hajna 2005/2006-ban Petrik Béla a díj büszke tulajdonosa. 2007. tavaszán csak egy rövid hír érkezett: az ösztöndíjat nem oszt-

ják ki. El is szomorodtak az akkori 11.-esek (a mostani 12.-esek), hiszen már hetek óta azt latolgatták, ki lesz a soron következő szerencsés nyertes. Pár napja megjött a magyarázat egy levélben: a díjat nem szüntették meg, csak átalakították! Ezentúl a diákoknak saját maguknak kell megpályáznia, mégpedig egy 10 oldalas pályamunka írásával. A kitűzött téma ebben a tanévben: „A Bibliában használt szófordulatok és képek megjelenése a magyar irodalomban, a történelmi Magyarország területén.” A jó hír: nemcsak a 11. évfolyamos diákok, de az összes nagy-gimna-

zista próbálkozhat!!! A beadás határideje 2008. május 19., tehát van idő addig még bőven. Persze ha a 10-15 oldal terjedelemben gondolkunk (12-es betűmérettel!), akkor nem érdemes túl sokáig halogatni a kezdést.

A tanárok közül többen is sajnálták, hogy a felső korhatár 18 év, részben a téma érdekessége, részben a fő díjnak kitűzött laptop miatt... A kiírás szerint konzulens segítségét is igénybe lehet venni, így hát azt tanácsoljuk az érdeklődőknek, hogy kérdéseikkel forduljanak a magyar tanárokhöz vagy a Tiszteletes úrhoz.

Adria túra

Szeretnél egy hetet vitorlázni a tengeren? Érdekel, hogy kell hajót vezetni? Tudsz és szeretsz úszni? Úgyes vagy

sportban? (ajánlás a testnevelő tanároktól jól jöhet) Megtettél minden tőled telhetőt az első félévben és ezért megérdemled, hogy pont

Te nyerd meg ezt a fantasztikus lehetőséget? Megfelelsz a kiírási feltételeknek? Megpályázható cél: egyhetes hajózás az Adrián Jelent-

kezhetnek: a Nyek, 9.10.11. évfolyam diákjai. A túra időpontja: 2008. június 14-től június 21-ig.

Indulás: Sukosán kikötőjéből (Horvátország) 4 kabinos katamaránnal

Odajutás: egyénileg. Elhelyezés: 4 fős zuhanyozós kabinokban. Ellátás: konyha van, ennivalót viszünk illetve készítünk Ha igen, akkor azonnal (de legkésőbb március

3-ig) nyújtsd be a pályázatodat az igazgatói irodában!!! A pályázatot egy 5 fős bizottság értékeli ki. Eredményhirdetés: Március 10-én (hétfőn) a hétkezdő áhítaton.

Az Adrián cirkáló vitorlásán idén nyáron a következő pályázók nyertek helyet:

Albert Johanna 11.a

Botár Borbála 10.b

Erdős Zsuzsanna 10.a

Fazekas Tamás 10.b

Ígyártó Zoltán 11.a

Az egy hetes út nemcsak kikapcsolódást jelent számukra, hanem közben szakavatott oktató segítségével megtanulhatják a tengeri hajózás minden fortélyát is. A túra végén hozzáértésüket egy vizsgán bizonyíthatják, és ha az sikerül, megkaphatják a hón áhított „tengeri vitorlásvezetői” címet.

Jazz

Iskolánk 10.a-s diákja, Bartha Mátyás nemrégén a zeneiskolák továbbképzőseinek szóló hangszeres versenyén dobogós helyezést ért el. Megkértük, meséljen magáról, a zenéhez fűződő kapcsolatáról kicsit részletesebben az Alfa olvasóinak.

Bartha Mátyás vagyok a 10.a osztályból. Három testvérem van mind a hárman fiúk. Egy öcsém és két bátyám van, a két bátyám közül mind a kettő zenélt, de egyiknek sem „jött be” ez a fajta művészet. Az öcsém tavaly hagyta abba a dobolást, mert egy picit lustácska volt hozzá.

Én már nyolcadik éve zongorázok, ha jól számolom 3.-ban keztem a szentendrei Zeneiskolában. Z. Lakos Ágnes tanárnőnél sajátítottam el a zongorázás alapjait, bár a mai napig nem tudok zongorázni és a billentésem is pongyola. 8. osztályban eldöntöttem, hogy átmegyek Pomázra, jazz-zongora szakra Nagy János művész úrhoz. Nagyon vártam már hogy tanuljak olyan elméleti részeket, amelyeket majd improvizációmban tudok alkalmazni. A felvételire két Ray Charles transzkripciót vittem és két saját számot. Azért pont Ray Charlestől vittem, mert ő volt az, aki elindította bennem azt az érdeket, hogy én bennem is van jazz-

zene. A tanárnak nagyon tetszett, ahogy játszottam, és tetszett neki, hogy az elméleti részeket folyamatosan halmoztam. Mindig is az elméleti rész volt a kedvencem, mert valahogy az érdekelt igazán. Mostanra már ott tartok, hogy ezeket az elméleti részeket mind tudom, de nem mind tudom még felhasználni, ugyanis vannak olyan részek, amelyek technikailag még

mindig nehezen megoldhatóak. Szerencsére a tanárom nagyon neves és nagyon tehetséges is. Rengeteget tanulok tőle és nagyon jó kezekben vagyok nála, és még szeret is engem és lát bennem valamit, ugyanis én voltam a második tanítványa, aki tudott improvizálni olyan balkéz kíséret mellett, amely tere-szeptimet játszott kettőtre, négytre (ez még tavaly történt). Sajnos ez a zenélgetés nagyon sokat vesz el az időmből, de szívesen áldozok rá. Napi három órát gya-

korlok: abból egy óra klasszikus, egy óra szólók leszedése hallásból illetve skálázás, majd egy óra jazz-zongora. Ezen kívül heti ötször járok próbálni, amik mind egyenként három órásak és ott ugyanúgy felhasználom az elméleti részeket dalszerzésnél, illetve más egyéb motívum kidolgozásánál. Szerencsére sokszor adatik meg nekem a koncertezés lehetősége. Négy zenekarban vagyok éppen benne, beleértve ebbe Veszelka tanár úrét is, ami mostanában már kevesebbet üzemel. Van egy gitárossal duóm, egy jazz-rock quintett-em, és egy bigband-em, természetesen a bigband-ben például csak zenélek, és nem töltök be zeneszerzési funkciót, azonban a quintett-ben gyakran teszem ezt. A quintettel sokszor fel tudtunk már lépni nagyobb helyeken, például a Deák Ferenc-téri Gödör-klubban.

Az időm tehát kevés, így tanulásra sem jut sok, és nagyon gyakran érek haza éjfél tájban, de a cél érdekében bármit szívesen megteszek. A családom szerencsére támogatja törekvéseimet és támogatja, hogy a Liszt Ferenc Zeneakadémiára adjam be jelentkezésemet. Ha valakit esetleg jobban érdekel zongorázásom a youtube-on megtalálja Kind Off Beat néven a zenekaromat.

ASC

Mint tudjátok, iskolánkban lassan két éve alapítottuk meg az Adria Sport Clubot. Elsősorban olyan Adria ösztöndíjasoknak szeretnénk lehetőséget biztosítani, hogy tovább fejlődhessenek ebben a gyönyörű sportban, akik nemcsak egy laza nyaralásnak tekintik az elnyert hajózást! Természetesen minden vitorlás-szerelmest, illetve vízisport kedvelő diákot szívesen látunk.

A közeljövőben szeretnénk egy kistestű vitorlás hajót venni az egyesületnek, melyre már kaptunk is felajánlást egy támogatóunktól. Úgy gondolom, egy ilyen kishajóval a közeli vizeken akár heti rendszerességgel oktathatnánk, edzhetnénk.

Idén meghirdettük első balatoni vitorlástáborunkat, melyre az első turnus már be is telt. Várjuk a további jelentkezőket!

Az Adria-ösztöndíj révén kerülünk kapcsolatba tengeri vitorlásversenyekkel, idén ötödik alkalommal képviseljük iskolánkat az adriai regattán. Először 2004-ben kaptunk meghívást egy főiskolások/egyetemisták részére rendezett Student Cup elnevezésű nemzetközi tengeri vitorlásversenyre, ami egy amatőr verseny.

2004-ben a IV. 2005-ben viszont a II. helyet sikerült elérnünk. Külön dicsőség számunkra, hogy két alkalommal a Fair Play díjat is nekünk ítélte a versenybizottság. Egyik alkalommal egy bajba került hajón segítettünk, a másik alkalommal pedig egy motorhibás hajót vontattunk a kikötőbe.

Felbuzdulva azon, hogy gimnazista csapattal ilyen helyezéseket értünk el főiskolások/egyetemisták között, kerestünk egy másik tengeri versenyt, ahol már nincs

kötött korosztály. Így kaptunk meghívást a Genua Kupa tengeri navigációs vitorlás versenyre. Ez is amatőr vitorlás megmérettetés, de sokkal magasabb tudásszintet és felkészültséget igényel, itt már van spinakker (hátszélvitorla) használat is. Ezen a több napos regattán nagyon fontos a jó tájékozódó képesség, a térképtan, a pontos navigáció, mert szigorúan kötött útvonalon kell nagy távolságokat behajózni.

Genua Kupán két egymást követő évben is (2006, 2007.) sikerült a III. helyet elérnünk.

Büszkeségeinket, az eddig begyűjtött „vasakat” az új szárny földszintjén a vitrinben nézhetitek meg!

A tengeri vitorlásversenyeken – legalábbis az amatőr versenyeken – charter hajókkal indulnak a résztvevők. Ez azt jelenti, hogy bérelt hajóval versenyzünk. A Genua Kupán ELAN 333 típusú sport vitorlásokkal hajóznak, melyek 6 férőhelyesek. Az 5 fős manschaftot elsősorban az iskola ASC-s diákjaiból válogatom össze, de több ízben voltak a csapatban „külsős” tagok is. Tavaly például két hajót indítottunk, ahol az ASC II csapatában öreg (már elballagott) diákok alkották a legénységet.

Felkészülésünk kissé nehézkes, mert ritkán tudunk együtt vitor-

lázni. Az idei tagok közt többen is vannak, akik különböző hajóosztályokban rendszeresen versenyeznek (Sikló, 420, 470), de van, aki csak „hobby” vitorlázó. Szerencsére akadnak olyan szülők is iskolánkban, akik lehetőséget biztosítanak számunkra, hogy a hajójukon edzhessünk, gyakorolhassunk.

A verseny három napig tart, mialatt négy futam kerül megrendezésre. Egy-egy nap, egy-egy futam (a harmadik napon A, B futam is van, ahol a B egy nagyon rövid sprint menet). A versenybizottság

minden futam végén értékeli az adott napi teljesítményeket, majd a verseny végén az összesített eredmények alapján osztják ki a helyezéseket. Pontazonosság esetén az utolsó futam helyezései a mérvadóak. Idei csapatunkat (Csomós Ákos (11.a), Takácsy Dorka (9.a), Kretz Viktória (10.a), P. Tóth Zsigmond, Hegyes Judit, Köck

Gábor) a Maritime hajósbolt támogatja ruházati cikkekkal, akiknek ezúton is köszönjük a felajánlást!

Azért nagy öröm számunkra, hogy részt vehetünk ilyen versenyeken, mert a viadal közben, majd a futamok utáni könnyed beszélgetéseken is sok újat tanulhatunk az „öreg tengeri rókáktól”, akik már akár 20-30 éve szelik a habokat.

Eddigi Adriás vitorlázóink: Rabi Zoltán (3x), Rabi Ákos (2x), Lábán Kristóf (2x), Szíjj Lilla (2x), Tolonics Dániel, Wahr Flóra, Barbarics Péter, Stringovics Márton, Csomós Ákos,

Köck Gábor (4x)
testnevelő, ASC elnök

Matematika

Vannak emberek, akik e szó hallatán pozitív és vannak, akik negatív érzéseket táplálnak. Az viszont biztos, hogy azok a diáktársaitok, akik 2008. március 8-án és 9-én részt vettek a Református Iskolák XVI. Országos Matematikaversenyén szép élménnyel gazdagodtak, és jó érzéssel gondolnak vissza rá az esős időjárás ellenére is. Név szerint Tóth Ádám 7.a (országos 5. helyezett), Becságh Dániel 8.a (országos 2. helyezett), Mészáros Máté 9.b, Földi Tamás 10.a, Kasza Edina 11.b és Kovács Fanni 12.a. Ők azok, akik iskolánkat az összetett pontversenyben a huszontkét induló iskola között a hatodik helyre hozták!!! Szép eredmény, köszönjük nekik és felkészítő tanáraiknak.

Korán indult a nap, hiszen időben oda kellett érni Debrecenbe. A versenyzőknek két vetélkedőn

kellett részt venniük. Az egyik egy egyéni verseny, amely egy háromórás küzdelem (sajnos az egyik feladatot hibásan írták ki, ezért azt később nem számították be a végeredménybe), a másik egy

kétórás csapatverseny, amelyet másnap délelőtt a reggeli áhítat után szerveztek. Ez utóbbi nagyon érdekesen zajlott, de nem tükrözte híven a csapatok tudását. Először az úgynevezett pontgyűjtő részen kellett a tanulóknak villámfeladatokból (1-2 perces) minél több

feladatot megoldani. Itt nagyon jól szerepeltünk, összetettben a harmadik helyen álltunk. A második rész „árveréses” feladatokból állt, ahol a csapatok az eddig megszerzett pontokból licitálhattak az egyes feladatokra. Sajnos a lelkesedés itt belevitte a diákjainkat egy-két rossz licitbe, ezért ez a versenyrész kevésbé sikerült és csak a szerény tizenharmadik helyezést értük el. De legalább sikerült megelőzni a házigazdák csapatát...

A debreceni Refisek kitettek magukért a vendéglátás területén is és nagyon finom ebédet, vacsorát és reggelit biztosítottak a versenyzők és kísérőik számára.

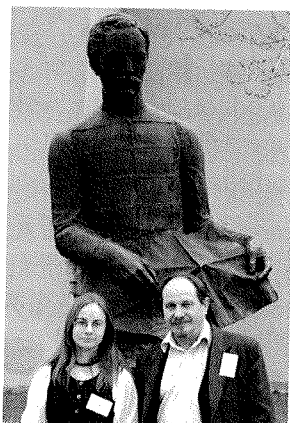
Reméljük jövőre is hasonlóan jó eredményekről szerezhetünk tudomást.

J-

A megmaradás felkiáltójele

És a fa meghozta gyümölcsét! Még ha előtte ki is vágták, és kifaragták. Mert hát ez a fa más, mint a többi... Lassacskán két éve van annak, hogy belekezdtem egy néprajzi kutatómunkába. Eredetileg az volt az elképzelés, hogy a kopjafák jelképvilágáról írok, majd, mint kiderült, ez nem ilyen egyszerű, s a témába belebonyolódva egy egész kis munka kerekedett ki, melyet egyre jobban bővítgetve összeállt egy tudományos dolgozat. Ezt színesítette a Kárpát-medence legkülönbözőbb részeiről 600 fényképet meghaladó gyűjtésem. Hogy miről is szól? A kopjafa és fejfa közti

különbségekről, eredetükről, rokoni kapcsolataikról, temetőbeli szerepükről, jelképvilágukról, kopjafamítosz kialakulásáról és mai üzenetükről. Először munkámmal 2007-ben a Református Középiskolák Országos Tudományos Diákkonferenciáján

(RKTDK) vettem részt, ahol első helyezést értem el előadásommal, dolgozatommal pedig a Kutató Diákok Országos Szövetségének (KutDiák) Esszépályázatán szintén első helyezést kaptam. 2008-ban a Tudományos Diákkörök Országos Konferenciáján (TUDOK), kiemelt első díjban részesültem, mellyel az érettségire 30 pontot kapok. Mindamellet, hogy sok munkám van benne, és többször nehézségekbe is ütköztem, úgy érzem megérte fáradozni. Köszönettel tartozom Kiss Székely tanár úrnak, aki felkészített, biztított és a nehezebb helyzetekben is az ember mellett állt.

Kovács Réka 10.b

1+1= több mint 2

Idén másodszor dolgozom együtt Katával, akivel már tavaly nagyon jól megtaláltuk az összhangot! Mostanra eléggé összeszoktunk, ez köszönhető Erzsébet tanárnőnek is, aki sokat segített, hogy rá merjük bízni a másakra magunkat. Azért kellett ezzel kezdeni, mert én már korábban is készítettem és adtam elő ehhez hasonló előadásokat, csak egyedül. Ha az előadás után a munkámról kérdeztek, nekem kellett válaszolnom, nem úgy, mint amikor párban vagyunk, hogy aki előbb össze tudja szedni a gondolatait, az válaszol. Persze a kettős munkában is volt külön-külön feladatunk, amihez jobban értettünk a másikonál, de így keze-

tünk beavatni egymást, hátha leblokkolnánk. Már 7.-es korom óta járom a versenyeket. Úgy vélem, hogy ez hasznos is az élvezeten kívül, mivel közgazdasági pályára készülök, ahol ki kell állnom és elmondanom az érveket, meggyőzni a vevőt/ügyfelet.

A tavalyi sok együtt töltött utazásokkal, versenyekkel telezsúfolt hétvége után Katával nagyon jól megismertük egymást. Sajnálattunkra idén számos verseny összehíródott tavaszra, kettő még egy hétvégre is esett, így keveset voltunk együtt.

Tavalyhoz hasonlóan idén is eljutottunk a Hlavay József Országos Környezettudományi Diákonferenciára, amit ismét

Veszprémben tartottak. Innen együttes munkánkkal különdíjat hoztunk el. Ugyan ezen a hétvégén voltunk Csurgón is, ahol én II. helyezést hoztam el a Környezetvédelem szekcióból.

Terveink a jövőre? Elsősorban már az érettségire kellene koncentrálnunk, én például az idén előrehozott tesztek számítástechnikából. Viszont tanárnőtől úgy hallottuk, hogy készülődik jövőre egy újabb projekt, amiben nagyon szívesen részt vennénk, és csak buzdítani tudunk mindenkit, hogy csatlakozzon hozzánk, mert sokat tudunk belőle tanulni is és nagyon jó együtt dolgozni másokkal.

Tóth Eszter 11.a

How to say it in English?

Március 8-án a kis gimnázium nyolc tanulója (Krasznai Zsófia - Szabó Rebeka 5.a; Bolda Krisztina, Fazekas Bálint 6.a; Rózsa Viktória – Sándor Rita 7.a; Kun Édua – Várady Zsófia 8.a) a református iskolák közötti angol nyelvi versenyen vett részt. Iskolánk először mérettette meg magát ezen a versenyen. Mint kiderült, ezt a vetélkedőt már évek óta megrendezik, így a többiek nagyobb tapasztalattal vágtak neki ennek az

erőpróbának. A Ceglédi Református Gimnázium a város szívében helyezkedik el csendes, nyugodt környezetben. Maga az épület is szép, a maga egyszerűségében impozáns. A kollégák és diákjaik nagy szeretettel fogadtak minket. Angol nyelvű énekekkel és egy rövidke mesével próbálták a diákok feszültségét oldani. Maga a verseny két részből állt: egy megadott bibliai részletet kellett illusztrálni és összefoglalni idegen nyelven. A helyszínen,

Cegléden egy tesztet töltöttek ki a tanulók a saját nyelvi szintjükön. Nagy örömünkre szolgál, hogy nem üres kézzel tértünk haza: rajz illusztrációjával Szabó Rebeka Sára és Kun Édua, a nyelvi versenyen pedig Krasznai Zsófia ért el második helyezést. Gratulálunk nekik, és kívánunk további szép eredményeket a jövőben más versenyeken is!

H.K.

RKTDK 14

Ez a sok betű valójában a Református Középiskolák Természettudományos Diákonferenciáját jelenti 14. alkalommal. A Kárpát-medence minden magyar református gimnáziumából érkezettek ide, Csurgóra a diákok, a tanárok és az előadók. A mi iskolánk is részt vett ezen a három napos konferencián. Március 8-án, pénteken a

második óra után Ferenczi Alpár tanár úr és Szakács Erzsébet tanárnő vezetésével elindult csapatunk (Heiligermann Zsófi, Tóth Anna, Tóth Eszter, Lovas Kata, Belloni Tamara) Magyarország déli része felé. Közel négy óra autózás után megérkeztünk a Dráva mellett található kisvárosba. Bejelentkeztünk a gimnáziumba. Még szinte senki nem volt ott.

Elmentünk ebédelni egy nem messze lévő kis pizzázóba. Az étteremben volt egy biliárdasztal is, amit persze feltétlenül ki is kellett próbálnunk. Majd visszatértünk a szállásra (az iskola kollégiumi részébe), kipakoltunk, azután megjelentünk a nyitógálán. A gálán volt egy istentisztelet, amit Székely Attila adott, Fehér Zoltánné Tüzes Zsuzsanna

igazgatónő és Balogh Mihály mondott nyitóbeszédet, majd Dr. Bárdi László tartott előadást Belső-Ázsiáról, Dzsungáriáról. Az ünnepség igaz későn ért véget, de azért még volt erőnk egyet csoszni. Másnap reggeli után Jakab László Tibor tartott nekünk egy rövid áhítatot, majd megkezdődtek az előadások. Mi néprajzból, környezetvédelemből, földrajzból (csillagászat) és biológiából indulunk. Az előadóink és előadásai:

Tóth Anna: A környezetvédelem hetedikes szemmel; **Tóth Eszter:** Süssünk kenyeret otthon;

Lovas Kata: Az életet adó kenyér;

Heiligermann Zsófi: A naprend-

szer kutatásának legújabb eredményei; **Belloni Tamara:** A rózsza, és iskolánk címerkővénye: a szentendrei rózsza. Miután mindenki átesett a nagyjából 10 perces mondókáján, elmentünk ebédelni. Ebéd után Erzsébet tanárnő, Anna, Eszter és Kata továbbment Veszprémbe, ahol még egy versenyen vettek részt. Ferenczi tanár úr, Zsófi és én maradtunk és elmentünk egyet kirándulni az RKTDK többi résztvevőjével egy vidraparkba. Az idegenvezetőnk egy életvidám kiskutya volt, aki rendszeresen ellenőrizte, hogy mindenki meg van-e a csoportból. Megismerkedtünk Palival, a vid-

rával, aki mindig lelkesen úszott a neki szánt halakért, miközben a vidrapark egyik vezetője mesélt fajtársai életéről. A rezervátumban golyák, réti sasok is voltak. Végigsétáltunk jó pár halastó mentén, láttunk ezrével virágzó hóvirágokat és megismerkedtünk pár diákkal. A kirándulás után megvacsoráztunk és elmentünk az iskola nagytermében tartott zárógálára. Gimnáziumunkból Anna I. helyezést, Eszter II. helyezést ért el, Kata különdíjas, Zsófi II. lett. Az iskolák közül a miénk volt a második legjobb!!!

Belloni Tamara 9. a

OKB

Mint minden évben, idén is Mezőtúron rendezték meg a Református Középiskolák Országos Fiú és Lány Kosárlabda Bajnokságát. A lány csapat tagjai: Albert Johanna, Bodrogi Fanni, Botár Bori, Erdős Zsuzsi, Varga Evelin, Erdős Dóra. A fiúk csapatát Deim Pál, Főrish Bence, Merza Márk, Németh Kristóf, Román Viktor, Stomfai Máté és Székely Ágoston alkották. Kísérő tanárunk Andrea tanárnő volt. Pénteken kora reggel egy kisbusszal kezdtük meg három órás utunkat Mezőtúrra. Érkezés után egy órával a fiúknak már kezdődött is az első meccsük, melyen sajnos kikaptak. Mi, lányok ezalatt elfoglaltuk a szálalásunkat a gimnázium kollégiumában. Nem volt sok időnk be rendezkedni, mert a mi első meccsünk is kezdődött. A Nagykőrös csapata ellen kezdtük a bajnokságot. A játékunkon látszott az összeszokottság hiánya, így a harmadik negyedig fej-fej mellett haladtunk. Kicsit megszeppentünk, mikor Erdős Zsuzsi kipontozódott, így csere nélkül kellett folytatnunk a meccset. Ám küzdőszellemünknek és erőnlétünknek köszönhetően a negyedik negye-

det fölényesen nyertük (talán azért is, mert eddigre már Andrea tanárnő és a fiúk is megérkeztek az ő meccsükről (a fiú-meccseket egy másik csarnokban játszották) és lelkesítettek minket...). Ezután ebédeltünk a kollégiumban, majd kis szünet után következett a második meccsünk a Debrecen ellen. Igaz, a Debrecen nem tartozott a legerősebb csapatok közé, de arra nem gondoltunk, hogy ennyire simán verjük meg őket (kb. 50 ponttal). Ígycsoportelsőként bebiztosítottuk a dobogós helyünket. Ám a nagy meccsre az örök rivális Gödöllő ellen csak este került sor. A 3. negyed végén az állás döntetlen volt, de ekkor kiütött rajtunk a fáradtság, mivel az volt a harmadik (!!!) meccsünk aznap és csak egy cserénk volt, így a meccset elvesztettük. Nem búsultunk, hiszen jól játszottunk, és tudtuk, hogy legrosszabb esetben is harmadikok vagyunk. A fiúknak még volt erejük este is a kinti palánkoknál játszani. Mi inkább csak néztük őket, beszélgettünk, ismerkedtünk a többi csapattal. Késő este, egy hosszú beszélgetést követően aludtunk el. Másnap szerencsére csak 9-kor kezdődött a meccsünk, így elég

volt 7-kor kelniük. A fiúkat azonban nem kímélték: 7-kor kezdtek egy távol eső csarnokban, ráadásul két meccsük volt egymás után. El is veszítették mindkettőt, így a tornán a 11. helyen végeztek. A mi ellenfelünk a Baár-Madas iskola volt, a tavalyi bajnokok. Jóllehet tisztában voltunk az ellenfél képességeivel, elszántan vágunk neki a meccsnek. Úgy vélem, tisztességesen küzdöttünk, ám a kiemelkedő egyéni teljesítményeknek köszönhetően (több játékosuk is magyar ifjúsági válogatott...) lényeges pontkülönbséggel nyert az ellenfelünk. Nagyon örültünk, mivel megőriztük tavalyi 3. helyünket. Ezután következett még a lány döntő, ahol a Baár-Madas fölényesen nyert a Gödöllő ellen. Ebéd után az eredmények kihirdetése következett: a legtöbb pontot dobó lány/fiú játékos, a legtechnikásabb lány/fiú, és az All Star csapat tagjainak kihirdetése. Az ünnepélyes lezárás után egy gyönyörű kupával és bronzéremmel a nyakunkban indultunk haza.

Albert Johanna 11.a